

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທີຈົດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12, 13
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ຄຳສອນວ່າ: ຢ່າລືມພຣະບຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຮັບເຮີ 1:1-6; 14; 2:1-4

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເຮັບເຮີ 1:1—2:9

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນສັດທາສິ່ງ, ເໜືອຜູ້ທຳນວາຍ, ເໜືອບັນດາເລົ່າເທວະດາທັງປວງ ພວກເຮົາທັງຫລາຍກໍຄວນຈະຖວາຍກຽດໃຫ້ລົມກັບທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະເຢຊູຢູ່ໃນຖານະອັນໃດ ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກຈະຊັ່ງຊາຕິຣາຄາວ່າ ພຣະເຢຊູຢູ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານໃນຖານະອັນໃດ?

ແຜນສຳລັບການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ແນະນຳພຣະທັມຄຳພີເຮັບເຮີ: ຮຽກຮ້ອງວ່າ ຢ່າລືມພຣະບຸດ.
ນຳໄປສູ່ການອະທິບາຍສັ້ນໆ ກ່ຽວກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະນຳໄປສູ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະອົງ.
ຖາມ: ຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີບັນຫາຫຍັງ ບໍ່ໃນເວລາສິດສອນກ່ຽວກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ?
2. ຂຽນລາຍການບົດຮຽນລົງໃນກະດານ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຕິດຕາມບົດຮຽນໄປດ້ວຍກັນ..

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ຄຳຖາມ: ສິ່ງທີ່ເຮົາຮຽນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາເອີ້ນວ່າຢ່າງໃດ?
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮຽນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາເອີ້ນວ່າຢ່າງໃດ?
ຄຣູຈະຂຽນຄຳຕອບລົງໃສ່ກະດານ.
4. ແບ່ງກະດານເປັນສອງຝ່າຍ ຝ່າຍນຶ່ງຂຽນຊື່ຜູ້ທຳນວາຍຫລາຍຄົນ; ອີກຝ່າຍນຶ່ງຂຽນຊື່ພຣະເຢຊູ.

ຄຣູຈະວາງຄໍາຖາມ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ທັງສອງຝ່າຍນີ້ຄ້າຍຄືກັນ? ແລະ ແມ່ນຫຍັງທີ່ສອງຝ່າຍນີ້ແຕກຕ່າງກັນ? ອ່ານພຣະທັມ ເຮັບເຮີ 1:1-3 ສົນທະນາໃນພຣະຄັມພິທີ່ວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນມະຫາປະໂຫິດເໜືອຜູ້ທໍານວາຍ ແລະເໜືອເຫລົ່າເທວະດາກ

5. ອ່ານພຣະທັມເຮັບເຮີ 1:4-6; 14 ແລ້ວກໍວາງຄໍາຖາມ: ພຣະເຢຊູຊົງເໜືອເຫລົ່າເທວະດາຢ່າງໃດ? ພາຣະໜ້າທີ່ຂອງພຣະເຢຊູຊົງແຕກຕ່າງກັບເທວະດາຢ່າງໃດ? ໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມໂດຍອີງຕາມພຣະຄັມພິ ເບິ່ງໃນເຮັບເຮີ 1:14. ເທວະດາຈະຊ່ວຍເຫລືອປົກປ້ອງຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວ. ພຣະເຢຊູຊົງຕ້ອນຮັບເອົາຄົນເຂົ້າມາ.
6. ໃຫ້ຄຣູອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບບົດຮຽນຕອນນີ້ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນພຣະເຢຊູ. (ອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ) ເປັນຫຍັງຄົນເຮັບເຮີຈຶ່ງພາກັນທ້ຖອຍ ເພາະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກບໍ່? ເພາະພວກເຂົາມັກກະບົດບໍ່? ຫລືວ່າ ນິດສັຍສັນດານຂອງພວກເຂົາເອງ. (ອ່ານ 2:1-4)
7. ຖາມ: ເປັນຫຍັງຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງລະເລີຍຕໍ່ຄໍາເຕືອນ? ໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມ ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາເອງ ໃຫ້ເອົາອອກຈາກຄວາມຄິດຂອງເຮົາເອງ. ຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ຜົນຕອບສນອງຕ້ອງອອກມາບໍ່ດີ ເປັນຫຍັງຄົນຈຶ່ງຝ່າຝົນ? ໃນການບໍ່ເຊື່ອຟັງ ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ລົງໂທດໃຫ້ເຫັນຜ່ານມາແລ້ວ ເປັນຫຍັງຄົນຈຶ່ງເຮັດອີກຢູ່? ຜົນທີ່ບໍ່ຮັບເອົາຄວາມພື້ນຈາກພຣະເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ຖາມ: ຄໍາສອນຈາກຝ່າຍໂລກສອນພວກເຮົາວ່າຢ່າງໃດແດ່ ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ? ອອກມາຂຽນລົງໃນກະດານແຕ່ລະຄົນ.

ຖາມ: ຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູເດ ສອນພວກເຮົາວ່າຢ່າງໃດແດ່ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ? ອອກມາຂຽນລົງໃນກະດານແຕ່ລະຄົນ.

ສົມທຽບສອງຢ່າງວ່າເໝືອນກັນບໍ່?
9. ເວລາທີ່ຈະອະທິຖານບົດນີ້ ຖາມ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງໃດ ຈະດໍາເນີນໃນຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູບໍ່? ຮ່ວມໃຈກັນອ້ອນວອນອະທິຖານ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພົມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ການເຊື່ອຟັງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຮັບເຮີ 3:7—4:13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເຮັບເຮີ 3:1—4:13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການເຂົ້າສູ່ຄວາມຍິນດີໃນຄວາມພື້ນຈຳເປັນຕ້ອງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນເຊື່ອແບບລົມໆແລ້ງໆ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ການດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອແລະໃນການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແມ່ນເຫດຜົນທີ່ດີບໍ່? ຫລືວ່າເຊື່ອແບບລົມໆແລ້ງໆກໍພໍ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍວ່າ ການເຊື່ອແບບລົມໆແລ້ງໆ ແມ່ນບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຍິນດີໃນຄວາມພື້ນ.

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເວລາທ່ານຈະຊອກຫາໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ຫລິ້ນກິລາບັສແກັດບານເກັ່ງ ທ່ານຈະໄປຊອກຫາເຂົາຢູ່ໃສ? ຈະໄປຊອກຫາເຂົາຢູ່ບ່ອນຈ່າຍເງິນບໍ່? ຈະໄປຊອກຫາເຂົາຢູ່ບ່ອນຂັບເຮືອບິນບໍ່? ຂຽນຄຳວ່າ ຄຣິສຕຽນ ໃສ່ກະດານ ແລ້ວພານັກຮຽນສົນທະນາກ່ຽວກັບຄຳວ່າ ຄຣິສຕຽນ ນັ້ນ. ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຄຣິສຕຽນຄວນຈະເປັນ?

ຖາມ: ການຮັບເຊື່ອຢ່າງດຽວພຽງພໍບໍ່ ຫລືວ່າຕ້ອງມີການດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອແລະການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

2. ໃຫ້ຄົນທີ່ສັມກໃຈອ່ານ ເຮັບເຮີ 3:7-11 ແລະໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 17:1-7. ຄຣູຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້ ພໍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈ.

ນີ້ກໍເປັນເພາະຈິດໃຈຂອງມະນຸດເອງທີ່ແຂງກະດ້າງ ແມ່ນວ່າຈະເຫັນມາແລ້ວຈະຜ່ານມາແລ້ວ
ຫລາຍຄັ້ງ ເຂົາກໍຍັງເຮັດອີກຢູ່

3. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເຮັບເຮີ 3:12-19 ຫລັກຄໍາສອນຂອງບັບຕີສພວກເຮົາສໍາລັບຄວາມພົ້ນນັ້ນ ຖ້າໃຜ
ຜູ້ນຶ່ງຫາກໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນແລ້ວຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຕອບໂປ. ທ່ານຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບຄໍາສອນນີ້?
4. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ 4:1-6 ໃຫ້ນັກຮຽນຟັງໃຫ້ຄັກ ໃນຄໍາວ່າ ພັກຜ່ອນ. ຖາມ: ຄໍາວ່າພັກຜ່ອນໝາຍ
ຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ໃຫ້ຂຽນຄໍາຕອບຂອງແຕ່ລະຄົນໃສ່ກະດານ.
ຖາມ: ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
ຄຣູຕ້ອງອະທິບາຍໃຫ້ນັກຮຽນຟັງເລັກນ້ອຍ ກ່ຽວກັບຄໍາວ່າພັກຜ່ອນໃນພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ໃຫ້ອີງໃສ່ ເຈ້ຍ
ບົດຮຽນ. ຖາມ: ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການ ພັກຜ່ອນ ຢ່າງນີ້ໃນພຣະເຈົ້າບໍ່?
5. ອ່ານເຮັບເຮີ 4:8-11 ອະທິບາຍການພັກຜ່ອນໃນວັນຊະບາໂຕ, ການພັກຜ່ອນໃນການເຂົ້າມາຫາ
ພຣະເຈົ້າ, ການພັກຜ່ອນຈາກບັນຫາ ເມື່ອເຮົາເຂົ້າມາເພິ່ງພຣະເຈົ້າ.
6. ອ່ານເຮັບເຮີ 4:12-13 ສົນທະນາກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລັງຈາກນັ້ນຄຣູຈະຖາມນັກຮຽນ
 - ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?
 - ພຣະອົງປັບປຸງຈິດໃຈແລະປ່ຽນນິດສັຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?
 - ທ່ານເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດໃນຄໍາທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າເຂົ້າໃຈພວກເຮົາທຸກຢ່າງ?
 - ສິ່ງນີ້ບໍ່ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເຊີນນັກຮຽນໃຫ້ປະກອບສ່ວນຄໍາຄິດຄໍາເຫັນ.
8. ຄຣູຈະບໍ່ຕອບຄໍາຖາມ ແຕ່ຄຣູຈະຖາມ: ການດໍາເນີນຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອແມ່ນຫຍັງ?
9. ອະທິຖານບົດ ຂໍການເຊື່ອຟັງຈາກພຣະເຈົ້າ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ພື້ນຄົງໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຮັບເຮີ 4:14—5:10

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເຮັບເຮີ 4:14—5:10

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເມື່ອຮັບພຣະເມດຕາກະຣຸນາແລະພຣະຄຸນຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາຕ້ອງຕັ້ງພື້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະອົງ, ມະຫາປະໂຣທິດໃຫຍ່.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຈະອົງໃສ່ອັນໃດ? ອົງພຣະຄຣິດ (ມະຫາປະໂຣທິດ) ຫລື ມະນຸດເພື່ອຈະຮັບເອົາຄວາມພື້ນ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກຈະບອກກ່າວວ່າ ຈິ່ງຕິດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງເປັນມະຫາປະໂຣທິດຂອງພວກເຮົາ

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຊວນໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຜູ້ນຳ ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກຜ່ານມາ. (ເຊັ່ນ: ຄຣູສອນ, ຫົວໜ້າທີມກິລາ, ຫົວໜ້າທຳງານ, ພໍ່ແມ່, ສິດຍາພິບານຢູ່ໃນໂບດ, ຮັຖບານ....)

ຖາມ: ເວລາຫົວໜ້າພວກນີ້ຢາກໃຫ້ພວກເຮົາປະກອບສ່ວນວຽກນຳ ງານຍາກຫລືເບົາ, ໃໝ່ຫລືເກົາພວກເພິ່ນຈະໝູນໃຈໃຫ້ສູ້ຕໍ່ໄປ. ເປັນຫຍັງເພິ່ນຈິ່ງເຮັດຢ່າງນັ້ນ? ໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ຄວາມຄິດເຫັນ.

ຫລັງຈາກນັ້ນຄຣູຈະບອກວ່າ ບົດຮຽນໃນວັນນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໃນຮິດອຳນາດຂອງ ການນຳພາ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

2. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງທີ່ສັກໃຈອ່ານ ເຮັບເຮີ 4:14-16

ແລ້ວຖາມ: ພວກເຮົາຮູ້ບໍ່ວ່າພຣະເຢຊູເຄີຍມີການທົດລອງຫຍັງແດ່? ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະທັມລູກາບົດ 4:1-13 ໃຫ້ນັກຮຽນຕັ້ງໃຈຟັງ ຂໍ້ 3 ແລະ 4; ຂໍ້ 5-8; 9-12 ແລ້ວຖາມອີກ: ທ່ານຄິດຢ່າງໃດ

ກ່ຽວກັບການທົດລອງຂອງມານຊາຕານໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້? ນໍາພານັກຮຽນສົນທະນາ ພວກເຮົາກໍຖືກ
ທົດລອງເໝືອນຢ່າງພຣະອົງບໍ່? ແມ່ນຫຍັງທົດລອງພວກເຮົາ? ພຣະອົງຕໍ່ສູ້ກັບມານຢ່າງໃດ?

3. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ເຮັບເຮີ 5:1-10 ແລະໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານປະຖົມມະການບົດ 14:17-20 ຫລັງ
ຈາກອ່ານແລ້ວ ໃຫ້ທັນມາຫາຄຸນນະພາບຂອງມະຫາປະໂຫິດໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ (5:1-10)

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

4. ຂຶ້ນກັບປະສົບການຂອງແຕ່ລະຄົນທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນຂອງພວກເຮົາ ຖາມເຂົາເຈົ້າເບິ່ງກ່ຽວກັບ: ການ
ມີລູກ, ລູກມີບັນຫາ, ເຄີຍໃສ່ຢາປົວມະເຮັງ, ຄົນໃນຄອບຄົວເສັຍຊີວິດ, ເຄີຍວາງແຜນໄປປ່າວປະ
ກາດຕ່າງປະເທດ, ແລະເຄີຍເປັນຜູ້ຕ້ອງຫາໃນຄະດີອາຍາ..... ຄຽວອາດຈະເພີ່ມຫລືຫລຸດລົງກໍໄດ້
ໃນເວລາທີ່ຂຽນລົງໃນກະດານ.

ເວລາທ່ານມີບັນຫາຢ່າງນີ້ ທ່ານມີຜູ້ທີ່ຈະໄປຫາແລ້ວບໍ່? ແມ່ນໃຜ? ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໄປຫາຜູ້ນັ້ນ?
ແນ່ນອນ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຈະໄປຫານັ້ນຈະຕ້ອງແມ່ນຄົນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ, ຫລືຜູ້ທີ່ຊ່ຽວຊານດ້ານນັ້ນ
ໂດຍສະເພາະ.

ເມື່ອທັນມາຫາອົງພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ພຣະທັມເຮັບເຮີໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະອົງວ່າພຣະອົງຊົງ
ເປັນມະຫາປະໂຫິດ, ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງມີປະສົບການກັບມະນຸດ,
ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ພັກຜ່ອນ.

5. ໃນເມື່ອພຣະເຢຊູເປັນມະຫາປະໂຫິດໃນທຸກແງ່ມຸມແລ້ວ ພຣະທັມເຮັບເຮີຈຶ່ງຕັກເຕືອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ
ທັງຫລາຍທີ່ຖືກຂົ່ມເຫັງ ຫລືຍັງມີຄວາມສົງສັຍ, ຫລືຍັງໄຂວ່ເຂວທາງດ້ານຄວາມເຊື່ອກໍຈຶ່ງຕັດສິນ
ໃຈເສັຍທ່ານຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ.
6. ຮ້ອງເພັງ “ຂ້າຕັດສິນໃຈແລ້ວ” ຄ່ອຍໆ ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ອະທິຖານຕຽມເຂົ້າສູ່ການນະມັສການ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ເຂົ້າສູ່ໃນການເປັນຜູ້ໃຫຍ່

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເຮັບເຮີ 5:11-6:12
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:	ເຮັບເຮີ 5:11-6:12
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການປະຕິເສດບໍ່ຢາກກາຍເປັນຄຣິສຕຽນຜູ້ໃຫຍ່ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ມີຈິດໃຈຖວາຍພຽງເຄິ່ງດຽວ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເປັນດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງບໍ່ກາຍເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອປະເມີນເບິ່ງການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອ.

ບົດນຳ

ຜູ້ຊຽນບົ່ມເຮັບເຮີໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກ່າວວ່າ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະເທວະດາ. ອ້າງເຖິງວັນເວລາທີ່ຜູ້ຊຽນໄດ້ຊຽນຂຶ້ນ, “ມີສຸດທ້າຍ” (ເຮັບເຮີ 1:2), ຄືພຣະເຈົ້າເລືອກທາງເວົ້າກັບພວກເຮົາດ້ວຍພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ພຣະບຸດນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເທວະດາແລະຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງເປັນໜ້າເຊື່ອໄດ້ກວ່າເທວະດາ. ຜູ້ຊຽນໄດ້ເຕືອນຜູ້ອ່ານບໍ່ໃຫ້ຫັນໜີຈາກຄວາມເຊື່ອຊຶ່ງນຳໄປເຖິງຄວາມພົ້ນ (ຮຣ 2:1-3). ຄຳເຕືອນໃບບົດ 3 ເປັນການເຕືອນບໍ່ໃຫ້ຕົກອອກໄປຈາກພຣະເຈົ້າອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ເພາະການບໍ່ເຊື່ອ (3:12). ຜູ້ຊຽນຍັງກ່າວເພີ່ມວ່າອົງພຣະເຢຊູຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສະຖາບັນ ແລະບຸກຄະລິກລັກສະນະຂອງພວກຢິວ ພຣະບຸດໃຫຍ່ກວ່າໂມເຊ ອາໂຣນ ຫລືປະໂຣທິດອື່ນໆ. ເຖິງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ປານນັ້ນພຣະອົງຍັງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປຫາພຣະອົງໄດ້ຊຶ່ງເປັນການແປກທີ່ສຸດ. ຜູ້ຊຽນຍັງບອກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ເປັນກຳແພງຂັ້ນອອກໄປເພື່ອຈະໃຫ້ມະນຸດເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ.

ໃນບົດ 5 ຜູ້ຊຽນໄດ້ກັບຄືນໄປເວົ້າເຖິງຄຳຂວັນຊຶ່ງເປັນການເຕືອນ. ເພິ່ນໄດ້ເຕືອນຄຣິສຕຽນຜູ້ຖວາຍຕົວພຽງເຄິ່ງໃຈ. ການທີ່ຖວາຍເຄິ່ງໃຈນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນໜ້າຜິດຫວັງ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຖວາຍຕົວເອງພຽງເຄິ່ງດຽວແຕ່ໃຫ້ກາຍເປັນຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນກາຍເປັນຜູ້ອາວຸໂສ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ເປັນຜູ້ອະວຸໂສແປວ່າແນວໃດ? ບອກໃຫ້ຊອກຫາຄຳຕອບນຳກັນ. ໃຫ້ຊຽນຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຄົນໃສ່ກະດານແລ້ວພາກັນສິນທະນາກັນ. ຖາມອີກວ່າມີອັນໃດເປັນ

ສິ່ງວັດແທກຂອງການເປັນຜູ້ອະວຸໂສ. ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຄິດເຖິງການເປັນຄຣິສຕຽນອາວຸໂສຊຶ່ງເປັນສິ່ງຄຳຄັນຕໍ່ຜູ້ຂຽນປຶ້ມເຮັບເຮີ. ເຮັດວິທີໃດພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນຜູ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ?

2. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານເຮັບເຮີ 5:11-14. ທ່ານຄິດວ່າຖ້າຄຣິສຕຽນໃນສັມຍນັ້ນອ່ານຕອນນີ້ພວກເຂົາຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ທ່ານເຄີຍຄິດວ່າທ່ານໄດ້ກິນນ້ຳນົມ ຫລືອາຫານແຂງດ້ານວິນຍານຈິດບໍ່? ທ່ານຈະອະທິບາຍປະໂຫຍດນີ້ຢ່າງໃດ?
3. ເຊີນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານເຮັບເຮີ 6:1-8. ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ແຕ່ລະກຸ່ມບໍ່ໃຫ້ເກີນ 3-4 ຄົນ. ບອກວ່າຜູ້ຂຽນປຶ້ມເຮັບເຮີບອກວ່າມີທາງອື່ນອີກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈເຖິງ ບົດ 6:1-8 ນີ້ ດ້ວຍຊອກເອົາພຣະຄຳພີບ່ອນອື່ນມາປະກອບ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຊອກເອົາມາແລະອະທິບາຍເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈ.
4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເຮັບເຮີ 6:9-12. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຊອກຫາຄຳຕອບວ່າເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະກາຍເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ຈະເຮັດໃຫຍ່ຂຶ້ນໄດ້?
5. ນຳສິນທະນາວ່າ, ເປັນຫຍັງສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກຈຶ່ງໜີອອກໄປນອກຈາກການຍົກຍ້າຍ? ການອອກໄປຢ່າງນີ້ໄດ້ບອກເຖິງສະພາບເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນນັ້ນແນວໃດ?
6. ຄະນະບັບຕິສເຊື່ອວ່າຖ້າໄດ້ພື້ນແລ້ວຈະບໍ່ເສັຽໄປອີກ, ແຕ່ເຫັນວ່າຄະນະອື່ນເຊື່ອແລ້ວສາມາດເສັຽຄວາມພື້ນໄປໄດ້. ຖາມວ່າໃນພຣະຄຳພີຢູ່ທາງຄະນະບັບຕິດບໍ່ ຫລືວ່າຍັງເປັນຄຳຖາມຢູ່?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ເຂົ້າໄປໃກ້, ຈັບໃຫ້ດີ, ໝູນໃຈຄົນອື່ນ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເຮັບເຮີ 10:19-39
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ເຮັບເຮີ 10:19-39
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ສິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກະທຳເພື່ອນຳເອົາຄວາມພົ້ນມາໃຫ້ພວກເຮົານັ້ນເປັນສິ່ງປະເສີດ ແລະພຣະອົງເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາສແວງຫາພຣະອົງ ແລະມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງຢ່າງສັດຊື່ ແລະເປັນທີ່ໝູນນ້ຳໃຈຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດເໝືອນເຮົາ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ທ່ານໄດ້ຊອກສແວງຫາແລະມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງຢ່າງສັດຊື່ ແລະໄດ້ໝູນໃຈໃຫ້ຄົນອື່ນບໍ່?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ເພື່ອຊອກສແວງຫາທາງໃຫ້ມີຊີວິດຢ່າງສັດຊື່ຕໍ່ອົງພຣະຄຣິດ ແລະໝູນໃຈໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດຄືກັນ.

ບົດນຳ

ໃນປະໂຫຍກທຳອິດໃນຂໍ້ທີ່ນີ້ໃນປຶ້ມເຮັບເຮີ 10:19-39 ຊຶ່ງຂຶ້ນຕົ້ນດ້ວຍຄຳເວົ້າ, “ເຫດສັນນັ້ນ” ຊຶ່ງເປັນຄຳເວົ້າໃຫ້ທວນກັບໄປເບິ່ງຂໍ້ກ່ອນ. ໃນບົດ 7 ຜູ້ຂຽນໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຜູ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ມີຊື່ວ່າ ເມນຕີເຊເດັກ ເປັນຜູ້ເລີກລັບ (ປຖມ 14:18-25; ເພງສັສເສີນ 110:4) ອັບຣາຮາມໄດ້ພົບເວລາໄດ້ຮັບຊະນະກະສັດສີ່ອົງ ເມນຕີເຊເດັກໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມແລະອັບຣາຮາມກໍຖວາຍ 10 ເປີເຊັນສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຍຶດເອົາມາຈາກຊັບຊະນະຈາກສິງຄາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຂຽນປຶ້ມເຮັບເຮີຈຶ່ງກ່າວວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຢູ່ເໜືອເມນຕີເຊເດັກເພາະພຣະອົງເປັນປະໂຮທິດທີ່ຕ່າງກັບອາໂຣນເພາະເມນຕີເຊເດັກໃຫຍ່ກວ່າ ອາໂຣນ ແລະອົງພຣະເຢຊູກໍໃຫຍ່ກວ່າອາໂຣນ.

ຜູ້ຂຽນຈຶ່ງກ່າວອີກວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນມະຫາປະໂຮທິດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າປະໂຮທິດໃນໂລກ ແລະຄຳສັນຍາຂອງອົງພຣະເຢຊູກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄຳສັນຍາໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ຮສ 8:1-10:18). ປະໂຮທິດແຫ່ງໂລກນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງຖວາຍເພື່ອປະຊາຊົນທຸກໆວັນ ແລະເຂົ້າໄປໃນບ່ອນສັກສິດປີລະເທື່ອເພື່ອຖວາຍບູຊາໃນວັນສຳຄັນ. ປະໂຮທິດບໍ່ພຽງແຕ່ຖວາຍເພື່ອຄວາມບາບຂອງຄົນອື່ນແຕ່ຕ້ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມບາບຂອງຕົນເອງຄືກັນ. ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມບາບແຕ່ປະການໃດ, ພຣະອົງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມຜິດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຖວາຍບູຊາຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄັ້ງດຽວເພື່ອຄົນທັງໂລກ. (ຮສ 9:11-14).

ໃນເຮັບເຮີ 10:19, ຜູ້ຂຽນໄດ້ສັ່ງສອນໃຫ້ຜູ້ອ່ານເອົາໃຈໃສ່ເຖິງສິ່ງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ລອດພົ້ນ ສິ່ງນີ້ແມ່ນອົງພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮັດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຈຳເປັນຕ້ອງຍົດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອແລະເປັນຄົນສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ ແລະຊັກຊວນໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດເໝືອນກັນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

7. ຖາມຫ້ອງຮຽນວ່າມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບສິ່ງດີອັນໃດໃນຊີວິດບໍ່? ໃນເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ທ່ານເດືອນການເຮັດສິ່ງດີຕອບແທນຫລືບໍ່? ຄຳເວົ້າວ່າຈິ່ງເຮັດເໝືອນຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດນັ້ນໃຊ້ການບໍ່ໄດ້. ໃນບົດຮຽນນີ້ຜູ້ຂຽນໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ອ່ານດຳລົງຊີວິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງເພື່ອເປັນການຕອບສນອງທີ່ອົງພຣະເຢຊູເຮັດຕໍ່ພວກເຮົາ.
8. ເຊິນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານເຮັບເຮີ 10:19-21, ແລະບອກໃຫ້ສະມາຊິກຕັ້ງໃຈຟັງແລະຊອກເອົາຂໍ້ສຳຄັນວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈິ່ງມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຕົນເອງຈະເຂົ້າໄປໃນບ່ອນສັກສິດໄດ້?
9. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເຮັບເຮີ 10:22-25. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງອະທິບາຍເຖິງຄວາມໝາຍໃນຂໍ້ 22-25. ແບ່ງຫ້ອງໃຫ້ເປັນສອງສາມກຸ່ມ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອະທິບາຍເຖິງໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນ.
10. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເຮັບເຮີ 10:26-31. ຖາມວ່າຖ້າຄຣິສຕຽນຕ້ອງການໆໃຫ້ອະພິຍແລະຄວາມພົ້ນ ເຫັນວ່າພຣະຄຳພິຕອນນີ້ເຕືອນໃຫ້ລະວັງການຕັ້ງໃຈເຮັດຜິດບາບເປັນປະຈຳຫລືບໍ່?
11. ອ່ານເຮັບເຮີ 10:32-39. ພຣະຄຳພິຕອນນີ້ໄດ້ຊ່ອຍທ່ານຫລືບໍ່ເວລາພົບກັບຄວາມລຳບາກທີ່ຈະຮັກສາຄວາມເຊື່ອໃຫ້ໝັ້ນຄົງ?
12. ວິທີໃດທີ່ທ່ານຈະໃຊ້ເພື່ອໝູນໃຈກັນແລະກັນໃຫ້ມີຄວາມຮັກແລະກະທຳສິ່ງດີ (ຮຮ 10:24) ຮ້ອງໃຫ້ສະມາຊິກອອກຄວາມຄິດເຫັນນຳກັນ.
13. ບົດຫ້ອງຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນ ແລະເຕືອນໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນຕັ້ງໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ.

ສປ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ມີຄວາມເຊື່ອອັນພົ້ນຄົງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ເຮັບເຮີ 11:1-2, 32-40; 12:1-3, 12-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ເຮັບເຮີ 11:1-12:17

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ອົງພຣະເຢຊູເປັນຕົວຢ່າງອັນດີໃນການມີຄວາມເຊື່ອອັນພົ້ນຄົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຖິງແມ່ນຈະມີບັນຫາໃດໆເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ອັນໃດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຂອບເຂດໃນການມີຄວາມເຊື່ອໃນ ພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອສຳຣວດຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຮຽນຮູ້ຈາກຫລາຍຄົນຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອດີໃນພຣະຄຳພີໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນອົງພຣະເຢຊູ.

ບົດນຳ

ປື້ມເຮັບເຮີ 11 ເປັນບົດທີ່ຄົນຮູ້ຈັກແລະມັກຫລາຍໃນພຣະຄຳພີ. ມີບາງຄົນໄດ້ເອີ້ນບົດນີ້ວ່າເປັນ “ຫໍພິພິທະພັນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.” ຜູ້ຂຽນໄດ້ໝູນໃຈໃຫ້ຜູ້ອ່ານບໍ່ໃຫ້ປະຖິ້ມແລະໃຫ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູໄວ້ໃຫ້ດີເພາະມັນເປັນສິ່ງຮັກສາຄວາມພົ້ນແຫ່ງຈິດວິນຍານ. ຜູ້ຂຽນໄດ້ຍົກເອົາຕົວຢ່າງຈາກຫລາຍໆຄົນໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອຂຶ້ນມາ ຄົນເຫລົ່ານີ້ລ້ວນແລ້ວເປັນຄົນທັມມະດາ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຢ່າງອັດສະຈັນເພື່ອໝູນຜູ້ອ່ານເຊັ່ນ: ອາເບນ, ເອໂນກ, ໂນອາ, ອັບຣາຮາມ, ຊາຣາ, ອີຊາກ, ຢາໂຄບ, ໂຢເຊັບ, ໂມເຊ, ຣາຮາບ ແລະອີກຫລາຍຄົນ...(ເຮັບເຮີ 11:30).

ຕາມລາຍຊື່ຫລາຍຄົນຢ່າງນີ້ຜູ້ຂຽນໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ອ່ານທຸກຄົນເອົາມາໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນຊີວິດ. ພວກຄົນເຫລົ່ານີ້ກໍເປັນຄົນທັມມະດາ ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາພົບກັບຄວາມລຳບາກພວກເຂົາກໍອິດທິນບໍ່ຍອມແພ້ເພາະອາສັຍຄວາມເຊື່ອ. ອາເບນໄດ້ຖວາຍບູຊາຊຶ່ງເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ເອໂນກເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍ; ໂນອາໄດ້ສ້າງນາວາໂດຍຄວາມເຊື່ອຟັງ; ອັບຣາຮາມເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຍິນດີຈະຖວາຍລູກຊາຍຄົນດຽວຄືອີຊາກຈົນພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ຢຸດບໍ່ໃຫ້ຖວາຍ. ໂມເຊໄດ້ພາພວກອິສຣາເອັນຜ່ານປ່າດິນຊາຍ; ຣາຮາບໄດ້ເຊື່ອນັກສືບຂອງພວກອິສຣາເອັນໄວ້ສອງຄົນ. ຈຸດປະສົງທີ່ຜູ້ຂຽນຢາກໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈດີເຖິງຄົນພວກນີ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນປື້ມ ເຮັບເຮີ 11:6. “ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວຈະເປັນທີ່ພິພິທະພັນພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ມາເຝົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ນັ້ນຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່”

(11:6). ເປັນການດີທີ່ພວກເຮົາເອົາຕົວຢ່າງຂອງບັນພະບຸຣຸດທີ່ກ່າວມານີ້ ແຕ່ຜູ້ສໍາຄັນທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະເຈົ້າຜູ້ມີພຣະຄຸນແລະຄວາມເມດຕາ ພຣະອົງເອີ້ນໃຫ້ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະອົງ. ພຣະອົງຈະອວຍພຣະພອນໃຫ້ແກ່ທຸກໆຄົນຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງສັດຊື່.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

14. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຂຽນຄວາມໝາຍຂອງຄວາມເຊື່ອແມ່ນຫຍັງໃສ່ກະດານຫລືໃສ່ໃນເຈ້ງ ແລ້ວແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຕົນເອງຂຽນລົງໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນໍາ.
15. ເຊີນໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງອ່ານເຮັບເຣີ 11:1 ຈາກພຣະຄໍາພິທລາຍສະບັບ. ຖາມວ່າສິ່ງທີ່ສະມາຊິກຂຽນລົງກ່ອນນັ້ນແຕກຕ່າງກັບໃນຂໍ້ນີ້ຫລືບໍ່?
16. ໃຫ້ແບ່ງຫ້ອງເປັນສອງກຸ່ມ ແລະບອກໃຫ້ກຸ່ມໜຶ່ງຊອກຫາຄໍາຕອບຂອງ “ສິ່ງຫວັງໄວ້” ແລະບອກໃຫ້ກຸ່ມທີສອງຊອກຫາຄໍາຕອບຂອງ “ສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນກັບຕາ”.
17. ຈາກເຮັບເຣີ 11:3-32 ຊຶ່ງເປັນລາຍຊື່ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອດີ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງເລືອກເອົາຄົນໜຶ່ງ ແລະແຕ່ງເຮືອງຄົນນັ້ນວ່າເຂົາມີຄວາມເຊື່ອແລະປະຈົນໄພຢ່າງໃດແລະມາຫລິ້ນເປັນລະຄອນກ້ອມໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ.
18. ຂໍໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານເຮັບເຣີ 11:3-40 ແຮງໆ ແລ້ວຖາມສະມາຊິກວ່າເຮືອງຕ່າງໆນີ້ແມ່ນໃຜທີ່ພວກເຂົາຍົກເອົາເປັນຕົວຢ່າງ?
19. ເຊີນໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ເຮັບເຣີ 12:1-3. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ ແມ່ນຫຍັງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ສັດຊື່ແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ? ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນແບ່ງປັນໃນຫ້ອງ.
20. ປິດຫ້ອງຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນໃຫ້ທຸກຄົນຕັ້ງໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ.

ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້?

ພວກເຮົາມີບັນຫາຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບາບເໝືອນກັບຄົນໃນສມັຍໃນປີ້ມເຮັບເຣີ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຈົນເຖິງເລືອດຕົກ (ຮຮ 12:4). ລອງຖາມຕົວເອງເບິ່ງວ່າເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ຈະເຮັດໄດ້ເໝືອນຄົນສມັຍເດີມໄດ້ປະເຊີນຫລືບໍ່? ພວກເຮົາມີຂອບເຂດໃນການມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່?

ຄໍາຖາມ

1. ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າໃນພຣະຄໍາພິມີເວລາທີ່ສະດວກສະບາຍໃນການເຊື່ອຂອງພວກເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ?
2. ເຮັບເຣີ 11:3 ໄດ້ກ່າວວ່າ ຄົນໃນສມັຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ສັນຍາເອົາໄວ້ ແຕ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບຄຳສັນຍາຢູ່ຫ່າງໄກພໍເບິ່ງເຫັນໄດ້. ມີອັນໃດບໍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາຕໍ່ທ່ານແລະຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບເທື່ອ ແຕ່ທ່ານພໍເບິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າຈະເປັນຈິງໃນອະນາຄົດ?

3. ອັນໃດເປັນການທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ?
4. ມີອັນໃດເຮັດໃຫ້ທ່ານເອົາສາຍຕາອອກໄປຈາກອົງພຣະເຢຊູ? (12:2)
5. ແມ່ນຫຍັງເປັນຄວາມໝາຍວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ຖືການລະອາຍເປັນສິ່ງສໍາຄັນ (12:2)? ມີບົດຮຽນອັນໃດບໍ່ທີ່ພວກເຮົາສາມາດເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຈາກບົດນີ້ບໍ່?

ວິທີນຶ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄວາມບໍ່ນິສຸດ ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງຄໍາວ່າ ພິເສດ. ສິ່ງຂອງແລະຄົນທີ່ບໍ່ນິສຸດນັ້ນຈໍາເປັນຕ້ອງເປັນພິເສດ ຫລືແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກເພື່ອຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ຢ່າຕໍ່ສູ້ການຊົງເອີ້ນ ໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສັດຊື່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຮັບເຮີ 12:25—13:9,20-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເຮັບເຮີ 12:28—13:25

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະປະສົງໃຫ້ຄຣິສຕຽນສັດຊື່ໃນທຸກຢ່າງ-ສ່ວນຕົວ ແລະສັງຄົມ, ໃນທີ່ລັບລີ້ແລະກາງຊຸມຊົນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຄິດວ່າຕົວເອງສລາດເກີນກວ່າຈະເນັ້ນຄຳເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮູ້ວິທີຕອບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສັດຊື່ໃນຊີວິດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນນັກຮຽນຈະມາເຖິງໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ໃສ່ກະດານໄວ້:

- ເມືອງສວັນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່
- ທູດສວັນຫລາຍໆພັນເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງຊົມຊື່ນຍິນດີ
- ຜູ້ທີ່ມີຊື່ບັນທຶກຢູ່ໃນສວັນ
- ຄວາມຊອບທັມເຮັດໃຫ້ຄົບບໍລິບູນ
- ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງທຸກຄົນ
- ພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ຢູ່ກາງຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່

ເລີ້ມການຮຽນໂດຍການອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນກະດານໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ; ຫລັງຈາກນັ້ນບອກວ່າ, ອີງຕາມເຮັບເຮີ 12, ພວກເຮົາຜູ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບທຸກໆຢ່າງທີ່ອ່ານມານີ້. ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ໃນພຣະສັນຍານີ້ທີ່ສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ກັບຕົວທ່ານເອງ?

ຫລັງຈາກໃຫ້ເວລານັກຮຽນຕອບແລ້ວບອກວ່າ: ພຣະສັນຍາຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມຄິດ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກດີ. ນອກນັ້ນພຣະທັມເຮັບເຮີຍັງບອກວ່າ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນໆ “ກໍໃຫ້ພວກເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ບົວລະບັດພຣະເຈົ້າຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມໂຄວາມຮີບຢ່າເກງ” (ຮຣ 12:28). ບົດຮຽນນີ້ຈະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຄວນຕອບຮັບການຊົງເອີ້ນໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງໃນທຸກດ້ານ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ອ່ານແລະອະທິບາຍສັ້ນໆ ເຮັບເຣີ 12:18-24 ເພື່ອຊ່ວຍນັກຮຽນໃຫ້ຮູ້ເຣື່ອງ. ພານັກຮຽນເບິ່ງຫົວຂໍ້ “ສນັ່ນຫວັ່ນໄຫວອີກເທື່ອນຶ່ງ, ແລ້ວບໍ່ມີອີກ” (12:25-29); ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານເຮັບເຣີ 12:25-29. ອະທິບາຍໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນ. ຊັກຊວນນັກຮຽນວ່າພຣະສັນຍາຄວນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢາກສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນທຸກມຸມຂອງຊີວິດ.
3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເຮັບເຣີ 13:1-9; ບອກນັກຮຽນວ່າພຣະທັມເຮັບເຣີມີຄໍາແນະນໍາຫລາຍໆຢ່າງເພື່ອການດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງສັດຊື່ ໂດຍສະເພາະໃນຂໍ້ 13:1-9. ຕໍ່ໄປໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານ: ຄວາມຮັກ, ການຮັບຕ້ອນ, ຄວາມບໍ່ຮື້ສຸດທາງເພດ, ຄວາມພໍໃຈ. ອະທິບາຍແຕ່ລະຄວາມ. ເຕືອນນັກຮຽນອີກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ພວກເຮົາສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງໃນທຸກມຸມຂອງຊີວິດ.
4. ສົນທະນາຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ? ແມ່ນຫຍັງແດ່ທີ່ກົດກັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ?
5. ອ່ານ ເຮັບເຣີ 13:20-21; ຊ່ວຍຊີ້ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນຈຸດຕໍ່ໄປນີ້ໃນພຣະຄໍາ: ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໂຜດສັນຕິສຸກ; ຜູ້ໄດ້ຊົງນໍາພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍໃຫ້ຄົນມາຈາກຕາຍ; ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະອົງໃຫຍ່; ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເປັນຄົນຄົບຖ້ວນໃນການດີທຸກຢ່າງ; ພຣະອົງຊົງທໍາງານພາຍໃນທ່ານທັງຫລາຍ. ໃຫ້ເນັ້ນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຕຽມພວກເຮົາແລະຊົງທໍາງານໃນພວກເຮົາແລະຜ່ານພວກເຮົາ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມທັງໝົດໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.
7. ບົດການຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນຂໍພຣະເຈົ້າ “ຊົງກະທໍາໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເປັນຄົນຄົບຖ້ວນໃນການດີທຸກຢ່າງ ເພື່ອຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມນໍ້າພຣະທັຍພຣະອົງ” (ເຮັບເຣີ 13:21)

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສັ່ງເສີນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ເປໂຕ 1:1-12

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ເປໂຕ 1:1-12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງສັ່ງເສີນພຣະອົງເຖິງຈະມີບັນຫາຊົ່ວຄາວເນື່ອງຈາກຄວາມເຊື່ອ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາສາມາດສັ່ງເສີນພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ໃນຂະນະທີ່ມີບັນຫາ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິບາຍວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດສັ່ງເສີນພຣະເຈົ້າ ເຖິງວ່າຈະພົບກັບຄວາມຍາກລຳບາກເພາະຄວາມເຊື່ອ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຍົກເອົາເງິນຫລຽນຊາວຫ້າເຊັ່ນໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງ; ບອກວ່າເງິນຫລຽນນີ້ມີສອງຂ້າງ (ຫົວກັບຫາງ) ແຕ່ວ່າເປັນຫລຽນດຽວກັນ. ສົມມຸດວ່າຫລຽນນັ້ນເປັນຊີວິດຄົນ, ຂ້າງນຶ່ງແມ່ນພຣະພອນ ແລະອີກຂ້າງນຶ່ງແມ່ນຄວາມທຸກລຳບາກ; ຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຍອມມີທັງສອງຢ່າງ: ສຸກແລະທຸກ. ແນ່ນອນສຳລັບຄຣິສຕຽນ ຄວາມລຳບາກແລະການທົດລອງມີຈຸດປະສົງທີ່ສູງສົ່ງ; ພຣະພອນກໍມີຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງເຊັ່ນກັນ; ພວກເຮົາຈະພົບທັງພຣະພອນແລະຄວາມລຳບາກໃນໂລກນີ້ ແຕ່ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນການຍ້ອງຍໍພຣະເຈົ້າໃນທຸກໆຢ່າງ.
2. ແນະນຳວ່າການສຶກສາພຣະທັມ 1 ເປໂຕ ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ດຳເນີນຊີວິດຖ້າມາກາງຄວາມລຳບາກແລະຄວາມໂດດດ່ຽວ ແຕ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຫວັງ, ແລະຄຳສັນຍາເຮືອງນິຣັນດອນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ເຊີນນັກຮຽນໃຫ້ເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຊຽນໄວ້ໃນກະດານ.
 - ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບຊີວິດ (1:1-3)
 - ສັ່ງເສີນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມຫວັງໃຈອັນມີຊີວິດຢູ່ (1:3-9)
 - ກ່ຽວກັບເຮືອງຄວາມພົ້ນ (1:10-12)
4. ອ່ານ 1 ເປໂຕ 1:1-2 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຟັງ ແລະຖາມວ່າ:

- ເປໂຕອະທິບາຍວ່າທ່ານເອງເປັນໃຜ?
 - ຄຳອະທິບາຍນີ້ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຢ່າງໃດ?
 - ເປໂຕໃຊ້ຄຳເວົ້າແນວໃດເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຜູ້ຮັບຈິດໝາຍນີ້?
 - ທ່ານຄິດວ່າເປໂຕຢາກບອກຫຍັງແດ່ເມື່ອທ່ານໃຊ້ຄຳສັບເຫລົ່ານັ້ນ?
 - ການຖືກພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ ແປວ່າຫຍັງ?
 - ພຣະເຈົ້າຕຣີເອກນຸພາບມີຄວາມສຳຄັນຫຍັງແດ່ໃນພຣະທັມຕອນນີ້?
5. ອ່ານ 1ເປໂຕ 1:3-9 ຕໍ່ໄປ. ໃຊ້ບົດຮຽນເປັນຫລັກ ເພື່ອອະທິບາຍພຣະທັມຕອນນີ້; ເວົ້າເຣື່ອງພຣະພອນແລະສິ່ງອື່ນໆ; ເນັ້ນເຣື່ອງວ່າຄຣິສຕຽນສາມາດທີ່ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນພຣະພອນເຖິງຈະພົບຄວາມທຸກລຳບາກ ແລະການທົດລອງຕ່າງໆ.
6. ຕິດຕາມເຣື່ອງນີ້ດ້ວຍຄຳຖາມ ເພື່ອສົນທະນາຕໍ່ໄປນີ້:
- ຄວາມຫວັງໃຈອັນມີຊີວິດ ແມ່ນຫຍັງແທ້?
 - ເປັນຫຍັງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຳຕ້ອງພົບກັບຄວາມທຸກລຳບາກ?
 - ເປໂຕອະທິບາຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ມາຈາກຄວາມເຊື່ອວິທີໃດ?
 - ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນສຸດທ້າຍຂອງຄວາມເຊື່ອ?
 - ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງເປໂຕຈຶ່ງເວົ້າເຣື່ອງຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະຄຣິດ ແລ້ວເວົ້າເຣື່ອງສະງ່າຣາສີຕາມພາຍຫລັງ?
7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1:10-12. ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງພວກຜູ້ເຊື່ອໃນສັມຍຂອງເປໂຕ ກັບພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະພວກເທວະດາໃນພຣະທັມຕອນນີ້? ເພີ່ມເຕີມວ່າການເປີດເຜີຍເຣື່ອງພຣະຄຣິດເປັນເຣື່ອງທີ່ພວກຜູ້ປະກາດຊອກຫາ ແລະພວກເທວະດາຢາກຮູ້ເຫັນ, ແຕ່ພວກຜູ້ເຊື່ອພຣະເຢຊູໃນສັດຕະວັດທີ່ນີ້ໄດ້ປະສົບການເປັນທາງສ່ວນຕົວ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ພານັກຮຽນເບິ່ງແລະຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ, ໃຊ້ເວລາສົນທະນາ.
9. ຖ້າມີເວລາພໍໃຫ້ພານັກຮຽນໄປເບິ່ງພຣະທັມໃນພຣະສັນຍາເດີມ ເຣື່ອງຫລາຍໆຄົນທີ່ໄດ້ຖືກຄວາມທຸກລຳບາກເພາະຄວາມເຊື່ອ (1.ດານີເອັນໃນຖ້ຳສິງ, 2. ໂຢເຊບຖືກຂາຍເປັນທາດ ແລະຖືກກ່າວຫາຢ່າງບໍ່ມີຄວາມຈິງ); ເນັ້ນວ່າການເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າເປັນຈຸດສູນກາງໃນທັງສອງເຣື່ອງ.
10. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການຮ້ອງເພງ ຫລືອ່ານເພງ “ລົມພະຍຸຕິເຈົ້າ.” ອ້ອນວອນປິດ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ປະພຶດຕິນໃຫ້ສົມກັບເປັນລູກພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ເປໂຕ 1:13–2:10

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ເປໂຕ 1: 13–2:10

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃນຖານະຜູ້ພັກເຊົາ, ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງປະພຶດຕິນໃຫ້ສົມກັບຜູ້ເປັນລູກພຣະເຈົ້າເຮືອງຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງແລະຄຣິສຕຽນຄົນອື່ນໆ

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຄຣິສຕຽນບໍ່ໄດ້ປະພຶດຕິນໃຫ້ສົມກັບເປັນລູກພຣະເຈົ້າວິທີໃດແດ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອວັດແທກເບິ່ງຊີວິດຂ້ອຍ ແລະຄຣິສຕະຈັກດ້ວຍຄຳສອນຈາກພຣະທັມນີ້ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຊີວິດໃນຖານະລູກພຣະເຈົ້າ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຫລັງຈາກນັກຮຽນມາເຖິງແລ້ວ, ໃຊ້ເວລາເພື່ອອອກຝຶກສມອງໂດຍໃຊ້ສັບຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຫລັກ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຕື່ມຄວາມໃສ່ເພື່ອອະທິບາຍບຸກຄົນຕ່າງໆ (ຄົນດີ, ຜູ້ຍິງສັດຊື່, ຜູ້ຊາຍມີສັກສີ, ແລະຕ່ຳໆໄປ)
2. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຖາມ, ຖ້າໃຫ້ທ່ານໃຊ້ຄຳເວົ້າຄຳນຶ່ງເພື່ອສລຸບວ່າທ່ານມີລັກສະນະຢ່າງໃດໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ທ່ານຈະໃຊ້ຄຳໃດ? ໃຫ້ໂອກາດຫລາຍຄົນຕອບ ແລ້ວແນະນຳວ່າ ຄຳນັ້ນຄວນຈະເປັນ “ບໍ່ຮິສຸດ.” ແນະນຳວ່າບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ວິທີດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນໂລກນີ້, ໃນຖານະຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ເປໂຕ 1:13-16; ບອກຄົນອື່ນໆໃຫ້ຟັງຫາຄຳເວົ້າທີ່ອະທິບາຍວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ມີປະສົບການເຮືອງບໍ່ຮິສຸດໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດແດ່? ໃຊ້ບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ “ພ້ອມທີ່ຈະຊະນະ (1:13-22).” ທ່ານອາດຈະຂຽນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານໄວ້ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງ.

- “ຕຽມຕົວຕຽມໃຈ” (1:13)
- “ມີສະຕິລະວັງຕົວ” (1:13)
- “ຕັ້ງຄວາມຫວັງໃຫ້ເຕັມບໍ່ຮິບູນ” (1:13) ໃນພຣະຄຸນ
- “ເປັນລູກຟັງຄວາມ” (1:14), ແລ້ວເຊົາປະພຶດແບບສັມຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຄຣິສຕຽນ
- “ຈົ່ງກາຍເປັນຜູ້ບໍ່ຮິສຸດ” (1:5), ຢ່າເບິ່ງແບບຢ່າງໂລກ ແຕ່ເບິ່ງແບບຢ່າງພຣະເຈົ້າ

ໝາຍເຫດ: ເປໂຕໄດ້ເອີ້ນຄຣິສຕຽນໃຫ້ປະຖິ້ມການປະພຶດກ່ອນທີ່ຈະມາເປັນຜູ້ເຊື່ອ. ຖາມ: ສິ່ງນີ້ຖືກກັບທ່ານບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ເຮັດໃນທຳນອງດຽວກັນນີ້ບໍ່?

4. ອ່ານ 1 ເປໂຕ 1: 17-25 ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ ແລ້ວໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອສົນທະນາ:
 - ການປະຕິບັດໄປດ້ວຍຄວາມຍຳເກງ ແບວ່າແນວໃດ? (1:17)
 - ສິ່ງຂອງທີ່ເສື່ອມສູນໄປ ຈະຖືກຮັບບໍ່ໃນເວລາສຸດທ້າຍ? (1:18)
 - ເຄື່ອງຖວາຍປະເພດໃດຈະເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍໃນວັນສຸດທ້າຍ? (1:19)
 - ຜູ້ໃດຈະປາກົດໃນຄາວສຸດທ້າຍ? ແລະເພື່ອໃຜ? (1:20)
 - ການຄົນພຣະຊົນ ແລະຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງມີສ່ວນນຳກັນວິທີໃດ?(1:21)
 - ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພື້ນ້ອງຢ່າງໃດ? (1:22)
 - ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າອັນຊົງມີຊີວິດໄດ້ເຮັດຫຍັງໃຫ້ພວກເຮົາແດ່ແລ້ວ? (1:23)
 - ແມ່ນຫຍັງເປັນຂອງຊົ່ວຄາວ ແລະແມ່ນຫຍັງເປັນຂອງນິຣັນ? (1:24)
 - ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ວິທີໃດ? (1:25)
5. ອະທິບາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັດຜ່ານ 1 ເປໂຕ 2 ກ່ຽວກັບລັກສະນະແລະອຸປະນິສັຍທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຊີວິດທີ່ບໍ່ນິສຸດ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ປຕ 2:1-3, ໃຫ້ຜູ້ຟັງຊອກຫາສິ່ງທີ່ຄຣິສຕຽນຕ້ອງປະຖິ້ມຖ້າຢາກເປັນຜູ້ບໍ່ນິສຸດ; ໃຫ້ນັກຮຽນບອກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບ. ທ່ານອາດຈະເພີ່ມເຕີມ ຫລືຕີຄວາມໝາຍຕໍ່ (ເບິ່ງສິ່ງຕ່າງໆໃນບົດຮຽນ).
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ເປໂຕ 2: 4-8; ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍໃນການອະທິບາຍ; ຢ່າເບິ່ງຂ້າມຄຳວ່າ “ຫົນທີ່ມີຊີວິດ,” “ມະນຸດໄດ້ປະຖິ້ມ,” “ປະໂຣຫິດບໍ່ນິສຸດ,” “ເຄື່ອງບູຊາຝ່າຍວິນຍານ,” ແລະ “ຫົນເສົາເອກ.”
7. ອ່ານ 1 ເປໂຕ 2:9-10. ຖາມຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ການເປັນຊາດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
 - ການເປັນປະໂຣຫິດຫລວງມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
 - ການເປັນປະຊາຊາດບໍ່ນິສຸດມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
 - ການເປັນພິລເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າເອງມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ພານັກຮຽນກັບໄປພິຈາລະນາເບິ່ງ 4 ຢ່າງໃນຂໍ້ 7 ທີ່ຜ່ານມາ. ຖາມ: ຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ຖືກກັບຊີວິດຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນ? ໃຫ້ເວລາຫລາຍຄົນຕອບ.
9. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້. ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບປາກເປົ່າ.
10. ບົດການສຶກສາພຣະທັມໂດຍການອ່ານ 1 ເປໂຕ 1:16 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ພານັກຮຽນເວົ້າພ້ອມກັນວ່າ “ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນບໍ່ນິສຸດ ເພາະຝ່າຍເຮົາບໍ່ນິສຸດ.”

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ເພື່ອຄົນອື່ນຈະໄດ້ສືບສັນພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	1 ເປໂຕ 2:11--3:17
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	1 ເປໂຕ 2:11--3:17
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຄວນມີຊີວິດເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອຜູ້ອື່ນຈະສືບສັນພຣະເຈົ້າ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເປັນຫຍັງຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈຶ່ງຍ້ອງຍໍພໍໃຈກັບຊີວິດຜູ້ເຊື່ອ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊອກຄົ້ນຫາການມີຊີວິດເປັນການເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີ

ຄຳນຳ

ບົດຮຽນວັນນີ້ແມ່ນພາກປະຕິບັດຕໍ່ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະພາກປະຕິບັດຕໍ່ຄຣິສຕຽນດ້ວຍກັນ ແລະ ຍັງສອນເຖິງການປະຕິບັດຕໍ່ຄອບຄົວຜົວເມັຍອີກ, ອັດສາວິກເປໂຕຍັງບອກອີກວ່າຖ້າຫາກຄຣິສຕຽນ ປະຕິບັດຕາມນີ້ກໍຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ.

1. ມີຊີວິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນສະອອນ (1 ເປໂຕ 2:9-12).

ເປໂຕສອນໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ສະບາຍພາຍໃນຈິດໃຈຕົນເອງແລະເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນສະອອນແລ້ວໃຫ້ເຂົາຊຶ່ງຢາກມາ ເປັນຄຣິສຕຽນນັ້ນເປໂຕແນະນຳດັ່ງນີ້:

1. ເຫມືອນເປັນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນໂລກນີ້. (ຄິດເສັຍວ່າໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນບ້ານເຮືອນຂອງຕົນ).
2. ໃຫ້ງົດເວັ້ນຈາກຕົນຫາແນວມະນຸດ. (ບໍ່ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງຂອງຝ່າຍໂລກ, ຮູ້ຈັກແບ່ງປັນ ໂດຍ ເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ຟ້າສວັນ ວ່າເມື່ອເຖິງສວັນທ່ານກໍຈະມີໝົດທຸກຢ່າງ).
3. ດຳເນີນຊີວິດອັນດີຖ້າມາກາງຄົນຕ່າງຊາດ. (ໃຊ້ຊີວິດອັນດີທຸກວັນເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ).

ຫາກຄຣິສຕຽນປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳນີ້ຢ່າງແທ້ຈິງໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອເຫັນ ເຂົາກໍຈະສືບສັນພຣະເຈົ້າໃນວັນ ທີ່ພຣະອົງສະເດັດກັບຄືນມາຄັ້ງທີສອງ.

ຍອມຮັບນັບຖືການຈັດຕັ້ງ (1 ເປໂຕ 2: 13-25).

ໂປໂລສອນວ່າການຈັດຕັ້ງທຸກຂແນງມາຈາກພຣະເຈົ້າ “ທຸກຄົນຈຶ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດປົກຄອງ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີ ອຳນາດໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ມີອຳນາດນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ” (ໂຣມ 13:1). ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕຽນສົມຄວນນັບຖືການປົກຄອງ.

ສ່ວນການຍອມນັບຖືຊຶ່ງກັນແລະກັນນັ້ນເປໂຕໄດ້ແນະນຳໃນຂໍ້ 16-17 ນັ້ນສຳຄັນດັ່ງນີ້;

1. ຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດເໝືອນເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະເຈົ້າ.
2. ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ທຸກຄົນ
3. ຈົ່ງຮັກບັນດາພີ່ນ້ອງ
4. ຈົ່ງຢ່າເກາງພຣະເຈົ້າ
5. ຈົ່ງຖວາຍກຽດແດ່ມະຫາກະສັດ.

ຣະບຽບການຢູ່ກິນຂອງຄຣິສຕຽນ (1 ເປໂຕ 3:1-7).

1. ເປໂຕສອນພັຣຍາໃຫ້ຍອມຟັງສາມີ ແຕ່ວາງໃຈເຊື່ອພຣະເຈົ້າດ້ວຍການເຮັດດີຕລອດເຖິງສາມີທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ເພາະທາກເຮັດດີຕໍ່ໄປບາງທີ່ລາວອາດເຊື່ອພຣະເຈົ້າຍ້ອນຄວາມດີຂອງພັຣຍາກໍເປັນໄດ້.
2. ເປໂຕສອນສາມີໃຫ້ຄ່ອຍເວົ້າຄ່ອຍຈາກັບພັຣຍາ ເພາະນາງເປັນເພດອ່ອນແອ.

ຢູ່ດ້ວຍຄວາມປອງດອງ (1 ເປໂຕ 3:8-9).

ອັດສາວິກເປໂຕສລຸບລົງທ້າຍຈົດໝາຍທີ່ກ່າວມາຈາກບົດ 2:11--3:7 ມີໃຈຄວາມສຳຄັນດັ່ງນີ້;

1. ເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ.
2. ເຫັນໃຈກັນແລະກັນ.
3. ຮັກກັນສັນພີ່ນ້ອງຮ່ວມທ້ອງ.
4. ມີໃຈເອັນດູ ແລະຖອມລົງ.
5. ຢ່າຮ້າຍຕອບແທນການຮ້າຍ.

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ເອີ້ນທ່ານມາເພື່ອເຮັດການເຫລົ່ານີ້ແຫລະ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນມາເປັນມໍຣະດົກ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

1 ເປໂຕ 4:12--5:11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

1 ເປໂຕ 4:12--5:11

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຊອກຫາຊ່ອງທາງໃຫ້ໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອເມື່ອຕໍ່ທຸກເຫດການ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ທ່ານເຄີຍຖືກທົດລອງແລະກາຍເປັນບົດຮຽນແນວໃດບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ.

ຄຳນຳ

ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງໃຫ້ລູກຂອງພຣະອົງທຸກຄົນເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງໝັ້ນຄົງ ແຕ່ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງນັ້ນຈຳເປັນຈະຕ້ອງຝຶກຫັດດ້ວຍຄວາມອົດທົນຈົນຜ່ານຜ່າອຸປະສັກຕ່າງໆໄດ້ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງ.

ການຍອມທົນທຸກຢ່າງຄຣິສຕຽນ (1 ເປໂຕ 4:12-19)

ຈັກກະພັດໂຣມໄດ້ປົກຄອງປະເທດຊາດຂອງພວກຢິວໂດຍໃຊ້ອຳນາດກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງໄປທົ່ວປະເທດ ດ້ວຍເຫດນີ້ການຖືກຂົ່ມຂູ່ຫລືຈັບໃສ່ຄຸກຕລອດເຖິງຂັ້ນປະທານກໍບໍ່ເປັນຂອງແປກປລາດຕໍ່ຊາດຢິວ, ດັ່ງນັ້ນຊາວຢິວຈຶ່ງຫວັງໃຈວ່າຈະມີຜູ້ມາບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງການປົກຄອງອັນຜະເດັດການນີ້. ເມື່ອພຣະເຢຊູລົງມາເກີດເປັນຄົນຢິວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈັກກະພັດໂຣມຮ້ອນຮົນ ຈຶ່ງເພີ່ມການຂົ່ມເຫັງຫລາຍຂຶ້ນ ເພາະເພິ່ນຢ້ານວ່າພຣະເຢຊູຈະມາພາຊາດຢິວລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ເພິ່ນ, ທີ່ຈິງແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ລົງມາເກີດບໍ່ແມ່ນມາບົດປ່ອຍພວກຢິວໃຫ້ພົ້ນຈາກການຂົ່ມເຫັງຂອງຈັກກະພັດໂຣມ ແຕ່ມາບົດປ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດຄວາມບາບທີ່ຈະຕ້ອງຕາຍລົງໄປໃນບົງໄຟນະຣົກທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າການຂົ່ມເຫັງຈາກຈັກກະພັດໂຣມອີກ.

(ຂໍ້ 18-19). ສລຸບຄຳແນະນຳໃຫ້ອົດທົນຂອງເປໂຕມີສອງປະການຄື;

1. ໃຫ້ເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າ.
2. ໃຫ້ເຮັດດີຕໍ່ໄປ.

ຊີ້ແຈງຜູ້ລົງ ແລະຜູ້ຖືກລົງ (1 ເປໂຕ 5:1-5).

ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ປຸ່ນແລະຈີນເປັນເສີກກັນນັ້ນໄດ້ມີນັກການເມືອງຊາວຈີນຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າ “ປະເທດຈີນມີເສີກຊ້ອນສິງຄາມ ຫາກເຮົາບໍ່ຍຸດຕິເສີກເຮົາຈະພ່າຍແພ້ສິງຄາມ” ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເຂົ້າໃຈໃນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ ເຂົາຈຶ່ງຂໍໃຫ້ເພິ່ນອະທິບາຍໃຫ້ແຈ້ງ. ເພິ່ນອະທິບາຍວ່າ “ສິງຄາມແມ່ນການຄຸກຄາມຈາກສັດຮູ ສ່ວນເສີກນັ້ນແມ່ນເສີກພາຍໃນຕໍ່ສູ້ກັນແລະກັນ, ເຊັ່ນລູກນ້ອງບໍ່ຟັງຄວາມຕໍ່ສູ້ເຈົ້ານາຍ ສ່ວນເຈົ້ານາຍກໍຈັບຄົນນັ້ນໄປລົງໂທດປະຫານເສັຍ ການກະທຳນີ້ໄດ້ປະກາດວ່າພວກເຮົາເສັງຊັຍຢ່າງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ.” ໃນສັມພຣະຄັມພິກິມິການຂົ່ມເຫັງຈາກພາຍນອກ ດ້ວຍເຫດນີ້ທາງພາຍໃນຄວນຢູ່ກັນດ້ວຍຄວາມສງົບສຸກແລະປອງດອງກັນ.

ເປໂຕກ່າວນຳຜູ້ລ້ຽງວ່າ “ຈິ່ງລ້ຽງຜູງແກະຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຝາກໄວ້ກັບພວກທ່ານ ຈິ່ງດູແລເຂົາບໍ່ແມ່ນດ້ວຍໃຈຂົມຂຶ້ນ ແຕ່ດ້ວຍເຕັມໃຈຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ” (ຂໍ້ 1ຂ-2ກ).

ເປໂຕກ່າວນຳຜູ້ຖືກລ້ຽງວ່າ “ເຫມືອນດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸອ່ອນກວ່າ ຈິ່ງນ້ອມຟັງພວກເຖົ້າແກ່ພວກທ່ານທຸກຄົນຈິ່ງເອົາຄວາມຖ່ອມໃຈເປັນເຄື່ອງຄາດແອວໄວ້ ໃນການປະຕິບັດຊຶ້ງກັນແລະກັນ ດ້ວຍວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ຈອງຫອງ ແຕ່ຊົງປະທານພຣະຄຸນແກ່ຄົນທີ່ຖ່ອມໃຈລົງ” (ຂໍ້ 5).

ຣະບຽບການດຳເນີນຊີວິດ (2ເປໂຕ 5:6-10).

ການຖ່ອມຕົວລົງເປັນຄຸນງານຄວາມດີຂອງຄຣິສຕຽນທີ່ໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ຮຽນເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ ຖ່ອມຈາກຟາກຟ້າລົງມາສູ່ດິນ “ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈິ່ງຖ່ອມຕົງລົງໃຕ້ພຣະທັດອັນຊົງຣິດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງຍົກພວກທ່ານຂຶ້ນເມື່ອເວລາອັນຄວນ” (ຂໍ້ 6).

ໃນການຖ່ອມຕົວນີ້ເປໂຕແນະນຳເພີ່ມດັ່ງນີ້;

1. ຈິ່ງປະຄວາມກະວົນກະວາຍຂອງທ່ານໄວ້ກັບພຣະອົງ (ຂໍ້ 7).
2. ຈິ່ງຣະວັງຕົວ (ຂໍ້ 8ກ).
3. ຈິ່ງຕໍ່ສູ້ກັບມານ (ຂໍ້ 8ຂ-9ກ).
4. ຈິ່ງພົ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ (ຂໍ້ 9ຂ).
5. ຈິ່ງເຂົ້າໃຈວ່າພື້ນຜູ້ທີ່ວ່າໂລກກໍປະສົບຄວາມລຳບາກ (ບໍ່ມີແຕ່ທ່ານຜູ້ດຽວ) (ຂໍ້ 9ຄ).

ເວົ້າອ້ອນວອນ (1 ເປໂຕ 5:10).

ການເຂົ້າເຝົ້າອ້ອນວອນສ່ວນຕົວເປັນການສົນທະນາໂອ້ລົມ, ທູນຂໍ ຫລືເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າໂດຍຕົງ ດ້ວຍເຫດນີ້ການອ້ອນວອນຈິ່ງເປັນກິຈການອັນສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດເປັນປະຈຳເພາະວ່າ “ພຣະອົງເອງຈະຊົງໂຜດແປງໃຈພວກທ່ານໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນໃຫມ່ ແລະຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃຫ້ມີກຳລັງຂຶ້ນ ແລະຊົງບັນດານໃຫ້ມີຮາກອັນແທນນັ້ນໜາ” (ຂໍ້ 10 ຂ).

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດແນະນຳຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ບາດກ້າວເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມວັຍ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	2 ເປໂຕ 1:1-12
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	2 ເປໂຕ 1:1-12
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອເຮົາຈະຫາວິທີທາງເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມວັຍໂດຍເພິ່ງພຣະເຈົ້າ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ທ່ານໄດ້ເຮັດອັນໃດມາແລ້ວເພື່ອຈະເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມວັຍ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອເຮົາຈະຊອກຫາວິທີທາງໃຫ້ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມວັຍ

ຄຳນຳ

ການເປັນຄຣິສຕຽນກໍ່ນັບວ່າຍາກສົມຄວນ ແຕ່ການທີ່ຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມສ່ວນຍາກກວ່ານັ້ນອີກ ຕັ້ງຫລາຍເທົ່າ ໃນບົດຮຽນວັນນີ້ເປໂຕຈະແນະນຳວິທີການເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມວັຍໃນພຣະຄຣິດ.

ຄຣິສຕຽນຜູ້ເຕີບໃຫຍ່ (2 ເປໂຕ 1:1-2).

ທ່ານຄົງຈຳໄດ້ວ່າເປໂຕເປັນຄົນຫາປາເພື່ອລ້ຽງຊີບ ເມື່ອເພິ່ນມາເຊື່ອແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູຕອນທຳອິດ ເພິ່ນກໍ່ລົ້ມລຸກຄຸກຄານ ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ເພິ່ນບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ເມື່ອຕິດຕາມໄດ້ສາມປີເພິ່ນກໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຫລາຍສິ່ງ ຫລາຍຢ່າງຈຶ່ງສາມາດເອີ້ນຕົນເອງວ່າ “ຂ້ອຍໃຊ້” ເພິ່ນແນະນຳຕົນເອງໃຫ້ພີ່ນ້ອງຄຣິສຕຽນອື່ນໆວ່າ “ຊີໂມນ ເປໂຕ ຂ້ອຍໃຊ້ ແລະອັດສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ” (ຂໍ້ 1). ຄຳເວົ້າຄຳນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ຈະເຣີນເຕີບໂຕ ໃນຄວາມເຊື່ອແລ້ວເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງກ້າເວົ້າໄດ້ ເພາະວ່າຄົນທຳມະດາມັນມັກເປັນນາຍໃຊ້ຜູ້ອື່ນ ແຕ່ຄົນທີ່ໃຫຍ່ໃນ ພຣະຄຣິດແລ້ວຍອມຖອມຕົວລົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ລົງມາໃຫ້ ເຮົາຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແຕ່ແມ່ນການຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມ ຄວາມຈິງວ່າ ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດການເຫລົ່ານີ້ແກ່ຜູ້ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດຄົນນຶ່ງໃນພວກພີ່ນ້ອງເຮົານີ້ ກໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ເຮົາເໝືອນກັນ” (ມັດທາຍ 15:40). ຜູ້ໃຫຍ່ໃນພຣະຄຳພີມີຄວາມໝາຍວ່າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນ

ເປໂຕໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍນີ້ມາຫາພວກທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ແຕ່ຍັງຄ້າງຄາເຣື່ອງການເຕີບໃຫຍ່, ການທີ່ເຂົາ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ນັ້ນເພາະເຂົາຖືກລົບກວນຫລາຍຢ່າງໃນບົດຮຽນຜ່ານມາ ດ້ວຍເຫດນີ້ເປໂຕຈຶ່ງເວົ້າອີກວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອອັນປະເສີດເທົ່າທຽມກັນກັບເຮົາ” (ຂໍ້ 1ຂ). ແປວ່າເຣື່ອງຄວາມເຊື່ອນັ້ນ

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໂຜດປະທານໃຫ້ເປໂຕຫລາຍກວ່າຜູ້ອື່ນ ແຕ່ໂຜດປະທານສເມີເທົ່າທຽມກັນ ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ວ່າ ຄວາມເຊື່ອເປັນອົງປະກອບໃຫ້ທຸກຄົນໃຫຍ່ຂຶ້ນຕາມຂະໜາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຫາ (2 ເປໂຕ 3-4)

ຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນລູກທີ່ບໍ່ມີພໍ່ມີແມ່ຄ້າຍຄືເດັກກຳພ້າ ດ້ວຍວ່າເດັກກຳພ້າບໍ່ມີພໍ່ແມ່ເປັນຜູ້ຈັດຫາໃຫ້ພວກເຂົາ ຈຶ່ງຢູ່ກິນແບບຂາດງຸເຂີນຈົນເຖິງຂັ້ນເສື້ອຂາດໜ້າຜ້າຂາດຫລັງ ຫລາຍຄົນບໍ່ມີໂອກາດເຂົ້າໂຮງຮຽນຊື່າ. ສ່ວນຄຣິສຕຽນແມ່ນຜູ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ທີ່ເຮົາຮ້ອງເພິ່ນວ່າພຣະບິດາ ແປວ່າພໍ່ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຮົາມີພໍ່ເປັນຜູ້ຈັດຫາໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ການຈະເຮັນເຕີບໃຫຍ່ຂອງເຮົາກໍມີເປົ້ເຊັ່ນຫລາຍກວ່າພວກທີ່ເຊື່ອໃນສາສນາກຳພ້າພຣະເຈົ້າ. ເປໂຕບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ“ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານສິ່ງສາຣະພັດແກ່ພວກເຮົາ” (ຂໍ້ 3ຂ). ເຮົາລອງມາຄິດເບິ່ງລູກນ້ອບຂອງພວກເຮົາເຂົາບໍ່ເປັນທຸກວ່າຈະກິນຫຍັງ, ນຸ່ງຫຍັງ ເພາະເຂົາມີເຮົາຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ເປັນຜູ້ຫາມາໃຫ້ທຸກຢ່າງ ດັ່ງນັ້ນຫາກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າເຮົາກໍຄວນວາງໃຈຄືລູກເຮົາວາງໃຈໃນເຮົາ ແລ້ວເຮົາກໍຈະສະບາຍໄປທັງຊາດເລີຍ. ນອກນັ້ນເຮົາຍັງຈະໝິ້ນໝັ້ນຈາກຕັນຫາຝ່າຍໂລກອີກ“ພວກທ່ານຈຶ່ງຈະໝິ້ນໝັ້ນໄດ້ຈາກການເສື່ອມໂຊມທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກນີ້ເພາະຕັນຫາ” (ຂໍ້ 4).

ມັນຍາກທີ່ຈະໃຫຍ່ (2 ເປໂຕ 1:5-7).

ເມື່ອມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະໃຫຍ່ເປໂຕຈຶ່ງວາງວິທີຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາໃຫຍ່ດັ່ງນີ້:

➢ ເອົາຄຸນຄວາມດີ	ເພີ່ມ	ຄວາມເຊື່ອ
➢ ເອົາຄວາມຮູ້	ເພີ່ມ	ຄຸນຄວາມດີ
➢ ເອົາຄວາມຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນ	ເພີ່ມ	ຄວາມຮູ້,
➢ ເອົາຄວາມຫມັ້ນໃຈ	ເພີ່ມ	ຄວາມບັງຄັບຕົນ,
➢ ເອົາຄວາມເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ	ເພີ່ມ	ຄວາມຫມັ້ນໃຈ
➢ ເອົາຄວາມຮັກພີ່ນ້ອງ	ເພີ່ມ	ຄວາມເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ,
➢ ເອົາຄວາມຮັກຄົນທົ່ວໄປ	ເພີ່ມ	ຄວາມຮັກພີ່ນ້ອງ

ເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວເຮົາຈະໃຫຍ່ຈົນເຕັມສ່ວນຂອງຄຣິສຕຽນ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 13
ເຊື່ອວ່າພຣະຊູຈະກັບຄືນມາແນ່ນອນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	2 ເປໂຕ 1:16--2:3; 3:1-18
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	2 ເປໂຕ 1:16--3:18
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຄຣິສຕຽນຈະເວົ້າເຣື່ອງພຣະເຢຊູຈົນກວ່າພຣະອົງຈະກັບມາ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຫລັງຈາກສອງພັນປີຜ່ານໄປພຣະອົງຍັງບໍ່ມາ ເຮົາຍັງຈະເຊື່ອຢູ່ບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອເຮົາຈະເຊື່ອພື້ນຄົງວ່າຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງມີຈິງ.

ຄຳນຳ

ການສະເດັດກັບຄືນມາຄັ້ງທີສອງແມ່ນຄຳພັນສັນຍາຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະການກັບຄືນມານີ້ເປັນຄວາມຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແຕ່ຄຳສັນຍານີ້ໄດ້ລ່ວງພົ້ນໄປສອງພັນປີແລ້ວ ດ້ວຍເຫດນີ້ຫລາຍຄົນຈຶ່ງຫລົງທາງໄປແລ້ວ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ.

ພຣະເຈົ້ານາມາແທ້ (2 ເປໂຕ 1:16--2:3)

1. ເປໂຕສອນ (1: 16). ແປວ່າສິ່ງທີ່ເປໂຕປະກາດນັ້ນແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ເຣື່ອງຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຢຊູຈະສະເດັດກັບຄືນມາ, ເປໂຕບໍ່ໄດ້ແຕ່ງເຣື່ອງຂຶ້ນມາສອນເໝືອນດັ່ງພວກຄູສອນປອມໄດ້ແຕ່ງເຣື່ອງເອົາມາສອນທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນຫລົງທາງ.

2. (2 ເປໂຕ 2:2). ເປໂຕຍັງເຕືອນໃນຂະນະທີ່ລໍຖ້າວ່າໃຫ້ຮະວັງພວກຄູສອນປອມທີ່ບັນຄວາມຈິງເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອຫລົງທາງ.

ຢ່າຟັງພວກເຂົາ (2 ເປໂຕ 2:4-22).

1. (ຂໍ້ 4) ສອນວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຍົກເວັ້ນໜ້າຜູ້ໃດຫາກເຮັດຜິດກໍຕ້ອງຖືກລົງໂທດຕາມການກະທຳຂອງຄົນນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ເປໂຕຈຶ່ງແນະນຳຫ້າມໄປເຊື່ອຟັງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ. (ສິ່ງໃດໆທີ່ພາໃຫ້ທ່ານສົງສັຍແລະນຳທ່ານອອກຈາກຄວາມຈິງບໍ່ຟັງເລີຍດີກວ່າ.

2. (ຂໍ້ 5-7) ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍໂນອາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກນ້ຳຖ້ວມ, ຊົງຊ່ອຍທ່ານໂລດໃຫ້ພົ້ນຈາກໄຟໄໝ້ເປັນຮູບພາບພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍຄົນຊອບທັມໃນຄາວສຸດທ້າຍ.

3. (ຂໍ້ 10-22) ເປໂຕກ່າວປະນາມການກະທຳອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກຄຣູສອນປອມ.

ເປັນຫຍັງເວົ້າຫລາຍແທ້ (2ເປໂຕ 3:1-10).

1. (ຂໍ້ 1-2) ເປໂຕບອກວ່າໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍມາເປັນສະບັບທີສອງ ດ້ວຍວ່າເປໂຕເປັນຫ່ວງຍ້ານ ວ່າຄຣິສຕຽນເຫລົ່ານັ້ນຈະຫລົງໄປເຊື່ອຟັງພວກຄຣູສອນປອມ.

2. (ຂໍ້ 3) ເປໂຕບອກວ່າໃນຄາວສຸດທ້າຍຈະມີຄົນມາເວົ້າເຍີ້ຍແລະສຽດສີ, ດຽວນີ້ກໍມີຄົນມາເວົ້າ ເຍີ້ຍແລະສຽດສີແລ້ວ ສະແດງວ່າວັນທີ່ພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມານັ້ນໄກ້ເຂົ້າມາເຕັມທີ່ແລ້ວ.

3. (ຂໍ້ 8-9) ເວລາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເວລາຂອງມະນຸດບໍ່ຄືກັນ, ພຣະອົງບໍ່ມາງ່າຍເພາະໃຫ້ໂອ ກາດຄົນທັງຫລາຍເພີ່ມເຕີມ.

ໃນຂະນະທີ່ລໍຄອຍນີ້ຄວນເຮັດແນວໃດ? (2 ເປໂຕ 3:10-18).

1. (ຂໍ້ 10) ການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຈະມາເໝືອນຂະໂມຍ ແປວ່າວັນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະສະ ເດັດມານັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້, ຢ່າໄປເຊື່ອຄົນທີ່ບອກວ່າວັນນັ້ນ, ວັນນີ້ເລີຍ.

2. (ຂໍ້ 11) ໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດບໍ່ຮິສຸດ ແປວ່າບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດດ່າງພ້ອຍ ແຕ່ເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ດີ, ຟັງສິ່ງທີ່ດີ, ເວົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ດີ.

3. (ຂໍ້ 12-15) ຈົ່ງຄອຍຖ້າດ້ວຍເຮັ່ງຮີບ ແປວ່າຕັ້ງໃຈລໍຄອຍ ດ້ວຍການໄຫວ້ວອນ, ການຂັບຕາມ ແລະສັ່ງສອນພຣະທັມ ແກ່ລູກຫລານ, ແລະຢູ່ນຳກັນດ້ວຍຄວາມສົງບ ແລະອົດທົນຕໍ່ກັນແລະກັນເໝືອນດັ່ງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົດກັນຕໍ່ຄົນທັງປວງ.

4. (ຂໍ້ 17-18) ເປໂຕຕັກເຕືອນໃຫ້ເຊື່ອໝັ້ນຄົງໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເປໂຕໄດ້ອວຍພອນຂໍໃຫ້ ທຸກຄົນຈະເຣີນຂຶ້ນໃນພຣະຄຸນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌